

Blechingberg: Det ærede Thing vil have bemærket, at i dette Finanslovsforslag forefindes nye Poster til Pensionering af de militære Underklasser og til Invalidforsørgelsen, hvortil er anført Statskassens Tilskud 174,429 Rbd. Med Hensyn dertil har Udvalget i Betænkningen udtalt den Forventning, at den meget ærede Finansminister vilde meddele Thinget, om der var indkommet Beretning fra den Commission, der har været nedsat for at undersøge det Spørgsmaal, om Søværsthusets Midler kunde være at inddrage under det i Loven af 9de April 1851 § 34 omhandlede almindelige Fond, og, forsaavidt en saadan Beretning er indkommen, hvilken Anskuelse der da har udtalt sig i samme, og hvad videre der agtes foretaget til denne Sags Tilendebringelse. I Forbindelse dermed har Udvalget yttret, at da det under Forhandlingerne, som gik forud for Loven af 9de April 1851, havde været paataent at give Søetatens militære Pensioners Midler en lignende Anvendelse, uden at dog disse vare blevne optagne i Loven, saa var det ønskeligt at erfare, hvilke Hindringer der have været i Veien for en saadan Anvendelse, og om der ingen Udsigt var til, at den almindelige Fond kunde faae en Forøgelse ved de sidst nævnte Midler, der, som det tidligere er viist, ere af megen Betydning; Kapitalen andrager nemlig henimod 250,000 Rbd. Hvad da Søetatens militære Pensioners angaaer, da bemærker jeg, at i et Correctur-Afstryk til det Lovudkast, som i sin Tid blev forelagt Rigsdagen, var der i § 31 blandt de Pensioneringsmidler, som man havde tænkt sig at kunne anvende, opført de Søetatens militære Pensioners tilhørende Midler, og den Motivering, der knyttede sig til dette oprindelige Lovudkast, som imidlertid blev forandret, inden det blev forelagt Rigsdagen, gik ud paa at udtale en bestemt Anskuelse fra Regjeringens Side om, at man var berettiget til at foretage en saadan Disposition med Hensyn til de nævnte Midler. Hvad der nu har foranlediget den forandrede Anskuelse i Henseende til denne betydelige Capital, det veed jeg ikke; jeg har i de Actstykker, jeg tidligere som Ordfører i den ældre Sag har kunnet gennemgaae, kun fundet en Skrivelse fra Marineministeriet af

6te Marts 1850, hvori dette Ministerium udtaler sig tvivlsomt med Hensyn til, hvorvidt Staten var berettiget til at disponere over denne Formue i andet Siemed end det bestemte. Og idet jeg saaledes ikke veed, hvad der har foranlediget den afvigende Anskuelse, der senere har gjort sig gjældende, har jeg og de Andre, der ere af samme Mening som jeg, antaget, at det var ønskeligt derom at høre en Udtalelse.

Finansministeren: Det vil af de tidligere Forhandlinger være det ærede Thing bekendt, at der er adskillige separate Fonds, navnlig ogsaa under Marineministeriet, som man endnu ikke har kunnet komme til at lægge Haand paa til Fordeel for den almindelige Statskasse. De paagjældende Embedsmænd, som have med disse Forhold at gjøre, ansee sig berettigede til, paa vedkommende Fonds Vegne, at gjøre gjældende, at Statskassen ikke kan tilegne sig nogen ubetinget Dispositionsret over samme. Forsaavidt det sidstnævnte Fond, Søetatens militære Pensionersfond, angaaer, da har idetmindste den tidligere Marineminister — og jeg antager, at den nuværende Marineminister ifølge sin Stilling vedbliver den samme Anskuelse — fundet sig besøgt til, paa Marinens Vegne, paa vedkommende Søofficerers Vegne, som have contribueret til dette Fond, at paastaae, at Statskassen ikke kan ligesom inddrage det. Jeg for mit personlige Vedkommende antager nu, at Statskassen har den Ret, som Marinen ikke vil indrømme den, og jeg haaber ogsaa, at det, naar den Commission, som er nedsat til at drøfte dette Forhold, først har fuldført sit Arbejde, vil kunne lykkes at overbevise Marinen om, at det forholder sig saaledes. Skulde det ikke skee, da er det umiskjendeligt, at, naar Marineministeriet mener, at visse Individuer af Marinen have en bestemt privat Ret til visse Midler, saa kan den Omstændighed, at den lovgivende Magt paastaaer det Modsatte, ikke være tilstrækkelig til at betage dem samme, men man maa finde sig i, at Spørgsmaalet kun afgjøres imod dem ved Lov og Ret, og der kan derfor med Hensyn til Søetatens militære Pensionersfond være Spørgsmaal, — idetmindste kan der for endeel være Spørgs-